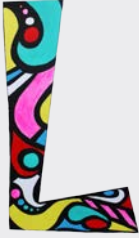

Grafheuvels in Loenen

Leven is eindig. Iedereen zal eens sterven en de dood van een geliefde, familielid, kind of een stamgenoot grijpt diep in, in het leven van de overblijvers. In de prehistorie was de dood een nog veel belangrijker onderdeel van het leven dan tegenwoordig.

Mensen werden toen meestal begraven in grafheuvels; in foetushouding met het gezicht naar het oosten.

Er zijn aanwijzingen dat de grafheuvels niet alleen slechts graven waren maar ook als heilige plaatsen gezien

werden. In de Germaanse mythologie staat beschreven hoe Odin de grafheuvel van een overleden zieneres bezoekt, haar met een lied weer tot leven wekt en raadpleegt over de toekomst. Dit verhaal vormt een sterke aanwijzing dat de Germanen grafheuvels gebruikten om de geesten van de voorouders en overledenen te consulteren. Het is zeer waarschijnlijk dat dit ook in Nederland en ook in de omgeving van Loenen de praktijk was.

Volgens de volksverhalen worden de Nederlandse grafheuvels vooral bevolkt door "Witte Wieven." In die legenden zijn de Witte Wieven niet echt aardig. Ze stalen kinderen en katten, verleidden vrouwen tot wilde uit-spattingen en straffen mannen die te dicht in de buurt kwamen. Desondanks waren er mannen die zich hier toch aan waagden, aangezien

de Witte Wieven in hun heuvels grote hoeveelheden zilver zouden bewaren. Er zijn verschillende legenden die vertellen hoe iemand geprobeerd heeft iets van dat zilver te bemachtigen maar deze lopen allemaal slecht af.

Toch zijn de Witte Wieven niet alleen kwaadaardig. Er zijn ook verhalen bekend waarin de argeloze reizigers en boeren uit de buurt die de Witte Wieven met respect behandelden. Zij ontvingen goede raad en advies en ze hielpen met het terugvinden van verloren voorwerpen. Ze traden soms zelfs op als vroedvrouw.

Wat er allemaal waar is van deze verhalen? Wie het weet mag het zeggen. Feit is dat er tussen de Droefakkers en de Groenendaalsweg, vlakbij het zogenaamde Kraaiennest ook een grafheuvel ligt die dateert uit de nieuwe steentijd (5300-2000 voor christus). Ook op de Zilvense heide komt een grafheuvel voor. Ik ken deze heuvels en zij hebben een magische aantrekkingskracht. Dat maakt deze heuvels voor mij tot een mystieke plaats. In Witte Wieven geloof ik niet, al zag ik laatst op een avond een in mist verholde spar voor een vrouw aan. Dat was bij de Droefakkers. Was daar niet een keer een kind verdwenen?

